

Tien tinten donker

Nog niet al te lang geleden vochten de bekkenproducenten om de titel van mooiste ridebekken, warmste sound en meest veelzijdige klank. Dat die tijden voorbij zijn, bewijst Sabian met de Big & Ugly bekken.

We kunnen toch niet zeggen dat die bekken leuk zijn? Zo luidde de vraag van de eindredacteur van het afgelopen NAMM-verslag. Nee, inderdaad, maar het was Sabian zelf die ervoor koos om deze nieuwe bekkenreeks het predicaat 'lelijk' mee te geven. Dat de naam met een dikke knipoog wordt neergezet mag duidelijk zijn. Het is daarnaast een vriendelijke speldenprik naar Meinl, die met een vrij agressieve marketing-campagne ('je vindt dit bekken waarschijnlijk helemaal niets') haar eigen serie Byzance Extra Dry bekken aan de man brengt.

Sabian's Big & Ugly-serie kun je dan ook zien als het Canadese antwoord op Meinl's extreem uitgesproken en superdroge ridebekken. Gelukkig zijn de Canadezen daarvoor wel dicht bij de eigen roots gebleven, wat zes heel karakteristieke 22" ride-

bekken opleverde, waarvan er vier ook nog eens in 24" leverbaar zijn.

Traditie

Sabian heeft een lange traditie met bijzonder individuele en droge bekken. Denk maar eens aan de Jack DeJohnette-series, Terry Bozzio's Radia's, Will Calhoun's Ambient Ride en de originele JoJo Mayer Fierce ride. Van al deze bekken is wel iets in de Big & Ugly-collectie terug te horen. Het zit bij wijze van spreken in het DNA. Uniek is dat Sabian voor de collectie ridebekken vier verschillende series en de bijbehorende productieprocessen heeft aangesproken. Drie van de zes bekken zijn afkomstig uit de HH-serie, een uit de HHX, een uit de AA-serie en zelfs een uit de betaalbare XS-20-serie.

Laatstgenoemde is een mooi startpunt voor deze test. Het is

veruit het meest betaalbare bekken uit de reeks en door zijn vorm en kleur toch net even anders dan de rest. De Monarch ride valt onder de middenklasse reeks XS-20 die bekend staat om zijn heldere maar toch warme klank. De bekken uit deze reeks worden geforceerd, wat zoveel betekent als dat ze gevormd worden door een bronzen plaat tegen een mal te drukken. Zo ontstaat in een handomdraai een grotendeels kant-en-klaar bekken.

Zwart

De Monarch heeft een opvallend zwart oppervlak, waar tijdens het scheren een mooi patroon in is getrokken. Het bekken heeft een medium dikte, een hoog profiel en een niet te grote cup. De klank is, zeker als je de andere XS-20 bekken kent, een verrassing. Het blad heeft een heldere cleane stick-sound, gevolgd door een heel

beheerste donkere opbouw. Dat geeft deze ride een gecontroleerd karakter zonder dat de sound echt gortdroog wordt.

Het bekken overspelen lukt niet, want elke noot die je slaat blijft keurig overeind. Op de rand van het blad wil het bekken niet echt helemaal open, maar blijft hij op een medium volume een stevig duwende donkere brom geven. De cup is helder en mooi rond, maar zonder de scherpte die je bij de andere XS-20 rides hoort. En eigenlijk is dat wel zo lekker. Het maakt de Monarch tot een beheerst klinkende en moderne ride die zich in vrijwel alle stijlen thuis voelt. Voor de echte fans van handgehamerde bekken zal hij wellicht niet complex genoeg klinken, maar voor hen heeft Sabian in de Big & Ugly-reeks nog veel meer te bieden.

Behoudend

Zo is er bijvoorbeeld de AA Apollo, afkomstig uit de AA-serie en duidelijk herkenbaar door de machinale hamerafdrukken die minutieus gespatieerd over het hele oppervlak lopen. De Apollo is er zowel in 22" als in 24" en beide hebben een medium dikte en een niet te grote cup. De aanslag van de Apollo is donker en behoudend, met een stevige *tik* en een korte *wash*.

Als je in je eentje zit te spelen, lijken de beide Apollo's niet eens zo heel erg droog, maar zodra er iets van een band bij komt, sneeuwt heel veel van het laag dat dit bekken

voortbrengt volledig onder. Wat overblijft is een pittige en stevige aanslag die zich prima laat controleren. Met een beetje meer kracht krijg je ook meteen een veel dwingend sound. Lekker!

De 24" ride is iets levendiger dan de 22"-versie. Hij raast iets meer en laat zich wat beter crashen. De 22" heeft daarentegen meer definitie, en dat komt in een wat luidere bandsituatie zeker van pas.

Ranzig

Mag het nog een stapje lager en ranziger, dan is er de HH Nova. Deze ride, afkomstig uit de hand-

gehamerde HH-serie, heeft een dun blad en een opvallend kleine maar duidelijk gearticuleerde cup. Op het blad bespeeld bepaal je bij dit bekken door dynamiek wat je wilt horen. Voor een mooi droge jazzride pak je een stok met een kleine tip en hou je het ingetogen. Het blad geeft dan een heel ademende *tah* met een beschaafde sustain.

Voor een veel explosievere sound, echter, pak je er gewoon de oude vertrouwde 5B bij. Met de minste moeite breng je deze ride naar een donderende raas, die een beetje doet denken aan een trein

die voorbij dendert. Aanslag en wash kun je volledig in elkaar laten opgaan totdat er een heftig stuwende sound ontstaat. Heerlijk. Vooral de 24" heeft daar niet de minste moeite mee. De cup klinkt dan weer verrassend helder; heel gedefinieerd en strak omlind. Het geeft een puntig accent dat ineens alle focus weer terugbrengt in je ridepatroon.

Vriendelijk

De HH King ligt een beetje in het verlengde van de Nova. Het bekken is iets zwaarder en heeft een wat minder gedefinieerde cup. Dat maakt hem wat beheers-

baarder. Op het blad kun je veel klanknuances maken door net even de hoek van je slag aan te passen of net even meer of minder kracht te zetten. De King is wat minder explosief, maar nog steeds prachtig complex en donker.

De 24" uit de testset is ten opzichte van de 22" echt een forse stap lager in toon. Dat maakt hem iets minder veelzijdig, simpelweg omdat veel van de lage frequenties in een bandsituatie makkelijk overstemd worden. Sla je op de cup, dan krijg je ook flink wat klank van het blad mee, en ook dat draagt weer bij aan het wat vriendelijker karakter van dit bekken.

Donkerbruin

Voor een vrolijkere noot kun je terecht bij de HHX Phoenix. Dit bekken is nog steeds donker, maar heeft een helderder aanslag die net even iets meer fijn hoog heeft dan de Nova en de King. Daarmee krijgt de Phoenix een wat levendiger karakter en een klank die prima overeind blijft in een steviger band. Ook op de rand bespeeld klinkt het allemaal iets minder donkerbruin dan bij de andere bekken uit de Big & Ugly. De cup klinkt stevig en kort, en heeft flink wat snijkkracht.

Duister

Aan de andere kant van het spectrum zitten de beide HH

>> Pandora rides. Beide ridebekkens zijn aan de dunne kant en hebben een laag profiel met kleine cup. Dat resulteert in een ongekend lage en duistere toon. De sustain is bij deze bekkens niet zozeer heel kort, maar na de aanslag blijft er dermate weinig hoog over, dat de klank al heel snel uit het gehoor verdwijnt. Op de 22" speel je zonder problemen een vurig ridepatroon, waarna de aanslagen razendsnel uitklinken en er alleen nog een donkere brom overblijft. Het is het ride-equivalent van in de afgrond storten: na de laatste aanslag is het gewoon meteen klaar. Punt!

De kleine cup pakt heel wat van het blad mee en dat maakt de cupsound stevig en warm, maar ook net even iets gruisiger dan

bij de andere modellen. De 24" is een exercitie in hoe laag je kunt gaan met klank. Waarschijnlijk komen er nog flink wat geluiden uit die buiten het menselijke gehoorspectrum vallen.

Lelijk?

Sabian zet met de Big & Ugly's een prachtig donkere en broeierige serie ridebekkens neer die ondanks de verschillende productieprocessen heel samenhangend is. Daar schuilt echter wel een beetje het kritiekpunt van deze reeks. Er zijn namelijk erg veel overeenkomsten tussen de tien bekkens. Ze beslaan met z'n tien zo'n beetje alle varianten die je in het spectrum donker en droog kunt meepakken zonder echt buiten de lijntjes te

gaan. Het zijn nuanceverschillen zonder dat er echt een bekken bij zit dat even lekker over de schreef gaat. Je zou kunnen zeggen dat Sabian niet helemaal doet wat het belooft. Groot? Ja. Lelijk? Nou, dat had wel wat extremer gemogen.

Kortom

Sabian zet met de Big & Ugly-serie tien wondermooie ridebekkens neer die stuk voor stuk een uitgesproken donker, complex en droog karakter hebben. Ben je op zoek naar iets in die richting, dan kan het bijna niet anders dan dat je ideale ridebekken in deze reeks is terug te vinden, want met de

tien modellen pakt Sabian zo'n beetje het hele klankspectrum mee. ■

Importeursreactie: zie pagina 63

HET OORDEEL

- +**
 - karaktervolle, donkere sound
 - droge, gedefinieerde aanslag
- - onderlinge verschillen hadden extremer gemogen

DE CONCURRENTIE

- Meinl Byzance Extra Dry
- Zildjian K Custom Organic en Special Dry
- Paiste Signature Dark Energy

DE FEITEN

Sabian Big & Ugly

- verzameling van tien ridebekkens uit vier verschillende series
- opvallend droge sounds met veel stickdefinitie
- B20-bekkenbrons

testset

• 22" XS-20 Monarch	€ 306,-
• 22" AA Apollo	€ 439,-
• 24" AA Apollo	€ 477,-
• 22" HH Nova	€ 539,-
• 24" HH Nova	€ 610,-
• 22" HH King	€ 539,-
• 24" HH King	€ 610,-
• 22" HHX Phoenix	€ 610,-
• 22" HH Pandora	€ 539,-
• 24" HH Pandora	€ 610,-

Dennis Boxem